

ESTIGUEU EN MI

per CATALINA TERRATS I OLIVER,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Jesús, en el marc del darrer sopar amb els seus deixebles, a punt de partir la passió i la mort, els prepara perquè puguin comprendre el sentit de tot el que Ell viurà. Són paraules de comiat i de consol, Els deixebles ja no el veuran més com abans, quan convivia amb ells, i Jesús els promet que es quedarà amb ells per sempre. No els deixarà, al contrari, després de la seva mort, el tindran molt més a prop que mai, serà una presència més real que la seva presència física. La mort de Jesús no podia ser el final de la seva relació amb els seus, va ser el pas cap a una relació nova i definitiva. Estarà amb ells per sempre.

La presència de Jesús en nosaltres és tant viva i real avui com quan vivia enmig dels seus, és la realització de la seva promesa: «Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi de món». L'Esperit de Jesús, el seu amor, és en nosaltres i la seva Paraula que es fa viva a través de l'Evangelí, s'adreça a cada un dels que creiem en ell d'una manera personal, única; alimenta la nostra vida, la fa créixer, la transforma, la fa fecunda. Ell sempre està en nosaltres, som nosaltres que no sempre som conscients de la seva presència...

En el fragment de l'Evangelí que llegim avui, Jesús parteix d'una al·legoria treta de la vida rural, familiar als qui l'escoltaven. La vinya era la imatge més quotidiana per la gent d'aquelles terres, que sabien molt bé com cultivar-la perquè donés molts fruits i, a més, era el símbol emprat en l'Antic Testament per parlar de les relacions entre Déu i el poble.

Jesús es presenta com el cep, que rep la vida que li ve de Déu; els deixebles són les sarments que viuen de la saba que reben de Jesús; Déu, el Pare, és el vinyater que té cura personalment de la vinya amb tot l'amor perquè pugui donar molt de fruit. El fruit que Déu espera de nosaltres, tot el que nosaltres puguem fer, passa a través de Jesús: «sense mi no podeu fer res». Romandre amb Jesús és imprescindible, és el secret de la fecunditat de la vida del cristià. Cal fer una experiència profunda de relació personal amb Jesús, tenir passió per viure el seu Evangelí, i el convenciment que sense Ell no es pot fer res. Tot és Do, tot ho rebem gratuïtament de Déu. El que Jesús espera de nosaltres és que ens mantinguem en el seu amor i, com Ell, cada dia donem la vida pels nostres germans. En la mesura que ens mantenim en el seu amor, la nostra vida va donant els fruits que Déu n'espera. Deixem que seu Esperit que viu en nosaltres doni sentit a tot el que pensem, al que diem, al que fem, i visquem arrelats i confiats en el seu amor.